

V zámecké zahradě

Katka a Martin chodí rádi do zámecké zahrady. Jejich děda tam pracuje jako zahradník. Každý rok má mnoho práce s vysazováním květin do rozmanitých ornamentů. Katku a Martina vždy zajímalo, jak to děda dělá, že jedny kvetou v soustředných kruzích, jiné tvoří hvězdu nebo šachovnici, když nemá žádné obří kružítko, pravítko ani trojúhelník. Děda jim své tajemství neprozradil, ale nabídl jim, že mu mohou pomoci.

„Doběhni do kůlny pro provázek a vezmi s sebou několik dřevěných kolíků,“ říká děda Martinovi. „K čemu to budeš, dědo, potřebovat,“ ptá se zvědavě Katka. „Potřebuji vykolíkovat čtverec,“ odvětí děda, „asi takhle velký.“ To je přece jednoduché, myslí si Katka a Martin sebejistě pronese: „To máme za chvíli hotové.“ – „Dobře, tak vy dva vykolíkujete záhon a já zatím připravím sazenice.“

Po chvilce přiběhne Katka za dědou a radostně mu oznamuje: „Už to máme. Bylo to raz dva.“ – „To jste skvělí geometři,“ říká potěšeně děda a jde se podívat. „Je to opravdu čtverec?“ – „Proč by nebyl? Na všech stranách je provázek stejně dlouhý,“ namítá Martin. „To asi ano, ale ten pravý úhel se mi nezdá,“ kroutí hlavou děda. „Ten jsme odhadli. Nemáme tak velký trojúhelník s ryskou ani úhloměr,“ vysvětluje Katka. „Hm, to já taky ne, ale zkontovalovat by to šlo,“ odvětí děda a jde si po své práci.

Nakonec Katka a Martin přesný čtverec vykolíkovali a děda jim ukázal, jak čtvercové ornamenty vznikají.